

t. j. do 18. září 1930, kromě doby, kdy vykonával činnou vojenskou službu, tedy po dobu 14 měsíců, a kdy byl nemocen, po dobu dalších 10 měsíců. Nižší soudy vyslovily správně, že v době od 1922 do 1928 hospodářská krise a tím zvýšená nezaměstnanost ještě nebyla a že žalovaný měl neomezenou možnost výdělečné činnosti. Žalovaný se ani nezaměstnanosti nedovolává. Vzhledem na výdělečnou schopnost žalovaného jako absolventa průmyslové školy pokládá dovolací soud částku 100 Kč měsíčně za přiměřenou a přiznal žalobkyni za dobu od 1. září 1922 do 19. září 1929 po odečtení částky připadající na 14 měsíců vojenské služby a 10 měsíců nemoci: 6.050 Kč, neboť s maturitou na průmyslové škole mohl si žalovaný opatřiti zaměstnání (kondice) pravděpodobně teprve začátkem nového školního roku, t. j. od 1. září 1922. Dále přiznal dovolací soud žalobkyni za dobu, kdy byl žalovaný zaměstnán u firmy E., t. j. za dobu od 20. září 1929 do 19. září 1930 jako přiměřenou částku 150 Kč měsíčně, celkem 1.800 Kč, a proto dohromady 7850 Kč. Při tom nebylo lze přihlížeti k tomu, že žalovaný po roce 1928 podporoval své rodiče a své nezaměstnané bratry, poněvadž i jeho otec, jemuž náleží výživa svých dětí dle § 141 obč. zák., bral pensi, která činila dle vlastního doznání žalovaného 900 Kč měsíčně, takže rodiče neupadli do nouze. Naproti tomu nepřisluší žalobkyni náhrada 200 Kč měsíčně jako nákladu na umístění dítěte v městské útulně, ježto případ ten nenastal. Poukazuje-li žalovaný na to, že tím, že po maturitě studoval na technice a zajistil si lepší životní podmínky, které mu umožnily, aby pro své dítě mohl platiti nyní vyšší výživné, než kdyby nebyl dále studoval, přehlíží, že jeho závazek k placení výživného bylo posouditi dle poměrů, které tu již byly dne 1. července 1922, a že následující případná zvýšená výdělečná schopnost nastala v době, která není předmětem žalobního nároku. Dovolání žalovaného se odkazuje na vyřízení dovolání žalobkyně.

Čís. 15431.

Otázku zameniteľnosti podľa § 11 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. proti nekalej súťaži treba posudzovať podľa stupňa opatrnosti priemerného zákazníka.

Možnosť zámeny firmy »Slovenské mliekárske družstvo v B.« s firmou »Slovenská hospodárska mliekareň družstvo v B.«

(Rozh. z 23. septembra 1936, Rv III 459/36.)

Žalujúce »Slovenské mliekárske družstvo v B.« domáhalo sa žalobou, založenou najmä na § 11 zákona proti nekalej súťaži (č. 111/1927 Sb. z. a n.) súdneho výroku, že žalovaná strana: »Slovenská hospodárska mliekareň družstvo v B.« povinná je: 1. zdržať sa užívania tejto firmy a 2. dať túto firmu z firemného registra vymazať. V žalobe poukazovalo žalujúce družstvo medzi iným na to, že možnosť zámeny oboch firiem v zákazníckom styku je tým väčší, že žalujúce družstvo označo-

vané je v kruhu svojich zákazníkov skráteným znením svojej firmy ako »Slovenské«, a ďalej, že úmysel žalovanej strany: vyvolávať zámenu s jeho firmou zrejmy je i z toho, že prihlásila pôvodne k zápisu do firemného registra firmu tohoto znenia: »Slovenské hospodárske mliekarské družstvo v B.«.

Súd I. stolice žalobu zamietol, odvolací súd jeho rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

Najvyšší súd obnovil rozsudok súdu I. stolice.

Dôvody:

Odvolací súd porušením hmotného práva vyslovil, že zameniteľnosť znenia oboch firiem posudzovať treba v súdenom prípade podľa chovania sa osôb menej vyspelých, ktorí sú údajne najčastejšími zákazníkmi obchodov s mliekom a mliečnými výrobkami. Je totiž notorické, že mlieko a mliečne výrobky sú dennou potrebou temer všetkého mestského obyvateľstva, preto treba posudzovať otázku zameniteľnosti podľa stupňa opatrnosti priemerného zákazníka.

V tom ohľade je však terajšie celé znenie oboch firiem tak odlišné, že priemerný zákazník, ani keď zbežne číta pri obyčajnom stupni opatrnosti, si tieto firmy nezamení. Dôvodu odvolacieho súdu, že pôvodné znenie firmy žalovanej strany bolo takmer úmyselne zvolené tak, aby vyvolávalo zámenu, nemožno si všimnúť, lebo pôvodné znenie firmy nie je predmetom tohoto sporu.

Bolo preto dovolacej žiadosti vyhovieť už z týchto dôvodov a tak staly sa bezpremetnými ostatné dovolacie sťažnosti.

Čís. 15432.

K výkladu §§ 222, odst. 4 a 237, odst. 1 a 3 ex. ř.

(Rozh. ze dne 24. září 1936, R I 364/36.)

Podle rozvrhového usnesení prvního soudu převzala vydražitelka pohledávku Hospodářského družstva 150.000 Kč v plné výši započtením na nejvyšší podání. Pohledávka ta vážla simultánně na nemovitostech zapsaných v knihovních vložkách čís. 15 a čís. 1289 pozemkové knihy. Nemovitost ve vl. čís. 1289 poz. kn. kat. úz. K. nebyla vydražena. První soud po provedené dražbě k návrhu vydražitelky vymazal označení hlavní vložky a poznámku simultanního ručení ve vl. čís. 15 a z moci úřední nařídil ve vl. čís. 1289 výmaz poznámky simultanního zavazení a označení, že jde o vložku vedlejší, a poznamenal, že tato nemovitost jest zavazena hledíc k výpočtu § 222 ex. ř. za pohledávku Hospodářského družstva nyní jen ve výši 2328 Kč. Rekursní soud návrh vydražitelčin zamítl a zrušil usnesení prvního soudu, pokud šlo o knihovní zápisy provedené z moci úřední.